

وَأَنْ جَامِعٌ مَعَهُمْ لَمْ يَجِدْ رَأِيَةَ الْجَنَّةِ
وَأَكْرَبُ بِمَجْمَعَتِهِمْ

وَرِيحُهَا يَسِيرٌ خَسْبِيَّةٌ تَأْمِمْ الْآنَ
دوبی بهشت به دور با صد ساله راه

يَتُوبُ وَيَأْتِيهِ عِنْدَ صَلَّى اللَّهُ
توبه کند و با سناد انس از یغابرد

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ لَيْسَ الْغَنَى عَنِ الْإِسْلَامِ
بِرَّيْئَةً لَوْ كَفَتْ بِنَسْتِ تَوَانُكِهِ

كَثْرَةُ الْمَالِ وَكَانَتِ الْغَنَى غَايَةَ النَّفْسِ
بسیاری خولسته و کفر توانندی توالدی نفسند

وَبِإِسْنَادِهِ عَنْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ
وَبِإِسْنَادِ الْإِسْنَادِ

أَنَّ نَبِيَّ إِسْرَائِيلَ سَأَلَ مِنْ مُوسَى ابْنِ عِمْرَانَ
بنی اسرائیل پرسیدند از موسی بن عمران

أَيُّ طَلَبٍ ذُرِّيَّتِكَ فَأَوْحَى اللَّهُ أَنْ صَلَاتِي عَلَيْهِمْ
ای طوبی کردی از او بود و کاد بر سر و سر کرد خذلی درستی صلوات بر ایشان

أَنْ رَحِمْتِي سَبَقَتْ غَضَبِي وَلَوْ لَأَذَلَّكَ
هرایه که من پیشتر بود و خشم من و اگر نبود آن

هَلَكُوا وَيَأْتِيهِ عِنْدَ صَلَّى اللَّهُ
هرایه هلا شدند و با سناد انس از یغابرد

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ
بِإِسْنَادِهِ كَفَتْ بِنَسْتِ تَوَانُكِهِ

فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لِي بِالْأَحْبَبِ الْمَوْتِ
پرسید ای یغابرد خذلی نیست مگر دوستی مرا

جَعَلَنِي اللَّهُ فَلَئِكَ فَقَالَ هَلَّا لَكَ
بکنند مرا خذلی فدای تو بر یغابرد زود هست ترا

مَا لَكَ قَالَ نَعْمَ إِنَّ إِيْمَانًا كَثِيرًا
خولسته گفت اگر ایمنی مرا مال بسیار است